

tryk for det, der er Sandhed i denne Sag, tværtimod.

Justitsministeren (*Svend Høgsbro*): Det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe) spurgte mig, om jeg havde i Sinde at lade Forhørene i Godhavn- og Flakkebjerg-Sagerne trykke. Jeg har, saa vidt jeg erindrer, svaret derpaa ved Finanslovens første Behandling, at jeg var betænkelig derved, fordi det er en meget dyr Historie, men skulde der vise sig at være et almindeligt Ønske derom her i Tinget, skal jeg selvfølgelig ikke modsætte mig det. I øvrigt skal jeg til det ærede Medlem kun sige, at den Tyrketro, han har paa Kommissioner, deler jeg ikke. Det ærede Medlem kan jo, som jeg før har udtalt, ikke aabne sin Mund her i Tinget, uden at han raaber paa en Kommission; naar saa en saadan er bleven nedsat, er han tilfreds, saa længe den sidder, men den, der tror, at han bøjer sig for dens Resultater, tager fejl, det vise Kendsgernerne.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Resultaterne af Forhørene i de Kommissioner, der have været nedsatte angaaende Børnesagen, have været, at de paagældende Personer med Undtagelse af een ere komne bort. Man har blot ikke fra Autoriteternes Side, hvilke paa Forhaand tog de vedkommendes Forsvar, villet erkende, at Resultatet af Forhørene blev det, det blev. Jeg kan ikke tro, at den højtærede Justitsminister for Alvor vil sige, at det, der er kommet frem i Flakkebjergsagen, Hebronsagen og Godhavnsagen, er noget uvæsentligt, noget, der ikke betyder noget og ikke sætter en Klik eller en Plet paa Ledelsen af disse Anstalter. Hvis det er den højtærede Justitsministers Opfattelse, staar han i alt Fald kontra en Mængde Mænd og Kvinder, ogsaa udenfor mit Parti, som har sysselsat sig med disse Spørgsmaal og kender de paagældende Forhør.

Saa siger den højtærede Justitsminister, at jeg har saa megen Tillid til Kommissioner. Aa nej, ikke saa megen Tillid, men selv om Kommissioner ikke just gøre det, de skulde, kommer der dog altid noget godt ud deraf. Maa jeg erindre om, at den højtærede Justitsminister den 4. December 1900 stod her i Tinget — da var han ganske vist ikke Justitsminister, men

menigt Medlem — og udtalte sin Beklagelse over, at Myndighederne, Kultusministeriet, havde givet Ordre til at anlægge Søgemaal mod hans Klient, Gaardejer Poul Emil Hansen. Den Gang angreb den højtærede Justitsminister Autoriteterne, fordi de ikke nedsatte en Kommission, men blot beordrede privat Søgemaal. Jeg holder mig til Justitsministerens gamle Opfattelse. Det var dog alle Dage Demokraters Opfattelse, at naar en Sag skal undersøges, sker det ikke ved privat Søgemaal, anlagt af Embedsmænd mod den enkelte, men der udkræves en Kommission til at udrede alle Traadene i Sagen. Nu mener den højtærede Justitsminister noget andet om dette som om saa mange andre forskellige Spørgsmaal. Det undrer mig ikke, kun forbavser det mig, at han har det Mod at staa frem her og hævde denne sin forandrede Opfattelse.

Justitsministeren (*Svend Høgsbro*): Det er ganske utroligt, hvad det ærede Medlem kan rode sammen. Jeg har for megen Respekt for det høje Tings Tid til at gøre noget som helst Forsøg paa at trævle det op; der er jo ingen som helst Sammenhæng imellem de forskellige Ting, det ærede Medlem her har trukket frem. Naar det ærede Medlem spurgte mig, om jeg da mente, at alle de Forhold, der var blevne afslørede ved de forskellige Kommissioner, var rigtige eller i sin Orden, saa er det jo ganske hen i Vejret; det har jeg ikke sagt et Ord om. Jeg har kun sagt, at jeg deler ikke det ærede Medlems Tyrketro paa Kommissioner. Og det er ikke blot Undersøgelseskommisioner, det ærede Medlem kalder paa, det er ogsaa Overvejelseskommisioner og Lovgivningskommisioner, eller hvad man nu vil kalde dem. Og naar det ærede Medlem saa har faaet en Kommission, er han tilfreds, saa længe den sidder, men bagefter skælder han ud. Den Tyrketro deler jeg ikke.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Maa jeg spørge den højtærede Minister, naar og hvor jeg har udkaldt nogen af Kommissionerne, eller naar jeg overhovedet har fremsat Angreb paa Kommissioner. Jeg beder den højtærede Minister sige det. Og saa beder jeg Justitsministeren udtale sig om, hvorvidt han vil benægte her, at han den 4. December 1900 her i Tinget bebrejdede